În Ziua Aceea Pe Calvar

Jeffersonville, Indiana, USA
25 Septembrie 1960

1 Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Neville. Mulţumesc, foarte mult. Bună dimineaţa prieteni. Este un privilegiu să fiu din nou aici la tabernacol în această dimineaţă, să slujesc Domnului prin predicarea Cuvântului şi prin a ne ruga pentru bolnavi. Sunt foarte mulţumitor pentru această zi.

Am rămas uimit când am intrat. Un frate a venit şi a zis: "Nu vreau să fiu ca leprosul nevrednic care a fost vindecat." Era fratele Wright. M-am rugat pentru el şi Domnul l-a vindecat complet. A venit plângând să dea mâna cu mine şi să-mi spună că vrea să-I mulţumească Domnului, pentru că a fost vindecat. El a vrut să se întoarcă şi să aducă mulţumiri. Toată boala s-a dus. El este acum perfect sănătos. Suntem mulţumitori pentru aceste mărturii.

2 Charlie, tu şi fratele Jefferies, dacă vreţi să veniţi aici sus şi să luaţi aceste scaune de aici. Voi sunteţi mai mult decât bineveniţi, astfel voi nu trebuie să staţi în picioare. Celălalt frate de acolo, frate Woods, vino aici sus, sunt câteva locuri pe bancă, deci nu trebuie să staţi în picioare. Cred că mai sunt vreo două locuri pe aici. Sunteţi mai mult decât bineveniţi să luaţi aceste locuri.

Noi suntem bucuroşi… Cred că este scris: "Mă bucuram când mi se zicea, 'Haidem să mergem la casa Domnului.'" Este o favoare şi o bucurie creştină, să mergem la casa Domnului.

3 Când privivesc în jur şi văd aşa de mulţi prieteni de-ai mei aici, în această dimineaţă, sunt foarte entuziasmat de acest lucru. Sunt bucuros să-i văd pe fratele şi sora Dauch, aici, din Ohio. Îi văd pe fratele şi sora Armstrong acolo în spate, de departe din Ohio. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toţi, de asemenea. Şi, oh, doar privind în jur, văd atât de mulţi, mi-ar fi cam greu să-i numesc pe toţi. Sora Hoover, suntem bucuroşi să te vedem în această dimineaţă, din sud, din Kentucky. Charlie şi Nellie, fratele Jeffreies şi familia lui, chiar foarte mulţi din afara oraşului. Astfel, noi aşteptăm să avem un timp măreţ cu Domnul, în această dimineaţă. Aşteptăm ca Dumnezeu să ne întâlnească, încât să ne binecuvânteze sufletele şi să ne slujească cu lucrurile de care avem nevoie. Aşa cum am privit peste toată încăperea, dacă aş continua să-i menţionez pe toţi prietenii mei de aici, mi-ar lua aproape toată dimineaţa să-i numesc pe toţi ceilalţi. Aceasta mă face să mă simt bine, fiind din nou în biserică şi să-i văd pe toţi aceşti oameni aici.

4 Ce va fi când vom ajunge în Cer şi ne vom întâlni acolo, pentru acel timp măreţ, în părtăşia Eternă, împreună în jurul Tronului lui Dumnezeu - şi a tuturor binecuvântărilor pe care toţi le-am îndrăgit? Acolo, noi vom fi în asemănarea Lui, după chipului Său, cu Duhul Lui peste noi ca să ne închinăm şi să-I slujim toată Eternitatea, fără să mai obosim.

Doar gândiţi-vă, nu există nimic la care vă puteţi gândi, ceva ce vă place să faceţi şi de care să nu obosiţi din când în când, în timp ce o faceţi. Charlie, eu cred că nouă ne place să vânăm veveriţe mai mult decât orice altceva ne-ar plăcea, dar ştiţi voi, obosim şi de aceea. Şi mie îmi plac excursiile, să merg în munţi şi doar să mă plimb, dar uneori obosesc, aş vrea să fac altceva. Şi îmi place să conduc.

Uneori simt că sunt obosit, epuizat şi cu nervii la limită. Eu urc în maşina mea şi plec. Ţin de volan, în timp ce conduc şi cânt: "Sunt bucuros că pot spune că sunt unul dintre ei," sau aşa ceva. Doar ţin acel volan şi cânt, bat cu piciorul şi strig. Ei bine, după un timp obosesc, apoi mă întorc acasă şi încep altceva. Dar când vom începe să ne închinăm lui Dumnezeu în acea Împărăţie nouă, acolo nu va mai fi nici un moment de oboseală. Va fi întotdeauna o binecuvântare, din nou şi din nou. Desigur, atunci vom fi schimbaţi; nu vom fi aşa cum suntem acum. Vom fi diferiţi, fiinţe diferite faţă de cum suntem acum. Deci, suntem fericiţi.

5 Eu tocmai m-am gândit. Nu ştiu dacă am menţionat-o vreodată sau nu. Frate Charlie. Cu un timp în urmă eram în Kentucky cu el şi el a zis: "Frate Branham, crezi tu că în Mileniu, tu şi eu vom vâna veveriţe?"

Am zis: "Eu nu cred asta, Charlie."

El a zis: "Ei bine, ne place atât de mult, tu crezi că vom vâna când vom ajunge în Mileniu?"

Am zis: "Nu, nimic nu va fi ucis în Mileniu."

Şi el a zis: "Ei bine, nouă doar ne-a plăcut."

Am zis: "Charlie, cum ar fi dacă aş putea să te conving că tu, odată ai fost un porc şi apoi ai evoluat ca o fiinţă mai înaltă, ca să devii o fiinţă umană? Ai vrea tu vreodată să te întorci şi să să te bucuri de plăcerile unui porc?"

A zis: "Nu."

Am zis: "Vezi, tu ai fi mult mai superior decât un porc, acum tu eşti uman, tu nu ai mai vrea niciodată să mai fii un porc." Am zis: "Acum înmulţeşte aceea cu zece mii şi aceea este ceea ce vei fi, când vei fi schimbat din ce eşti aici, în ceea ce vei fi. Tu nu vei mai vrea niciodată să mai fii uman." Acesta este adevărul. Va fi ceva diferit. Sunt foarte bucuros doar gândindu-mă la aceea, ştiind că într-o zi vom urca mai sus.

6 Ei bine, dacă va fi voia Domnului, în duminica viitoare, care va fi cam… Apoi voi pleca în Wyoming cu un prieten bun… sau în Idaho, cu un prieten bun de-al meu, fratele Miner Arganbright şi cu fratele Clayt Sonmore de la Oamenii Creştini de Afaceri.

Săptămâna viitoare… cea de după ea; în şapte trebuie să fiu în Dallas, Texas la Convenţia Glasul Vindecării; şi seara în care voi vorbi eu, este în data de şapte. Apoi mă voi întoarce ca să merg la Idaho cu fratele Arganbright şi cu oamenii Creştini de Afaceri, poate voi avea o seară la Minneapolis, înainte de a pleca. Apoi un dejun al Oamenilor Creştini de Afaceri.

Cu voia Domnului, următoarea duminică dimineaţa aş vrea să fiu din nou aici, la tabernacol. Şi dacă este posibil şi va fi voia Domnului, aş vrea să vorbesc despre subiectul "Vârtejul din Vânt", dacă va voi Domnul.

7 Se pare că a fost pe inima mea toată săptămâna.

Într-o dimineaţă, foarte devreme, cam pe la ora patru dimineaţa, m-am trezit şi am primit acest gând: "În ziua aceea pe Calvar." Şi aş vrea să vorbesc despre aceea, în această dimineaţă. În ziua aceea pe Calvar.

Acum, pentru această citire să deschidem Bibliile noastre, în Scriptură la Evanghelia Sfântului Matei, la capitolul douăzeci şi şapte; vom începe cu al 27-lea verset şi vom citi o porţiune din această Scriptură, ca să punem o temelie. Apoi vom începe; iar, după serviciul de predicare vom avea rugăciune pentru bolnavi.

8 Încă de data trecută, aşezându-le după felul nou al slujbei mele, am primit mai multe mărturii de la adunarea aceea, decât de la multe altele din trecut. Există ceva referitor la aceea, când trebuie să contactez persoana, indiferent cât de mult supranatural se manifestă. Însă, vedeţi, vindecarea trebuie să se stabilească pe credinţa fiecărei persoane.

Acum, dacă o persoană are credinţă şi vede cum Duhul Sfânt coboară peste adunare şi zice cutare şi cutare lucruri se întâmplă, ("Pe tine te cheamă cutare şi cutare, tu vii din localitatea cutare şi ai făcut cutare şi cutare lucru şi se va întâmpla aşa"), văzând că toate s-au întâmplat întocmai, totuşi acea persoană care este acolo ar trebui să privească în sus şi să spună: "Acesta este Dumnezeu! Eu îmi accept vindecarea." Însă în loc de aceea, persoana spune: "Pune-ţi mâinile peste mine şi roagă-te pentru mine, ca să fiu vindecat."

9 Dar în felul acesta suntem învăţaţi aici în America, să credem aceea şi aceea, este într-adevăr Scriptural. Însă vedem că în Africa şi în alte locuri, dacă se întâmplă aşa ceva, dintr-o dată toată adunarea se ridică sus şi îşi primeşte vindecarea - deoarece ei nu au fost învăţaţi nimic. Vedeţi, ei nu au învăţat vindecarea. Astfel, când ei văd aşa ceva, ei ştiu că există un Dumnezeu care trăieşte; şi dacă El trăieşte, El este suprem şi El vindecă şi asta e tot. Deoarece, fundamentul este deja pus - temelia - că El este un vindecător şi că vindecă oamenii. Apoi, când ei văd prezenţa Lui lucrând prin biserica Lui, ei zic: "Aceea o stabileşte. Aceea este tot ceea ce avem nevoie." Însă noi am fost învăţaţi să punem mâinile peste bolnavi şi lucruri ca acelea. Acesta-i motivul că nu funcţionează atât de bine în America.

Acum reţineţi, duminica viitoare dimineaţa, cu voia Domnului, (Fratele Neville v-a

anunţa, desigur): "Vârtejul în Vânt."

10 Acum, v-am acordat puţin timp să deschideţi Scripturile voastre, la Matei 27. Să începem citirea la al 27-lea verset, din Evanghelia Sfântului Matei. Acum să ascultăm atenţi la citire:

Atunci soldaţii guvernatorului l-au luat pe Isus în sala de judecată şi au adunat în jurul lui toată ceata de soldaţi.

Şi l-au dezbrăcat şi i-au pus o robă stacojie.

Şi după ce au împletit o coroană de spini, au pus-o pe capul lui; şi o trestie în mâna lui dreaptă şi îngenuncheau în faţa lui şi îşi băteau joc de el, spunând: Bucură-te, Împăratul iudeilor.

Şi scuipând asupra lui, au luat trestia şi îl loveau în cap.

Şi după ce l-au batjocorit, l-au dezbrăcat de robă şi l-au îmbrăcat cu hainele lui şi l-au dus să îl crucifice.

Şi pe când ieşeau, au găsit un om din Cirene, numit Simon; pe el l-au constrâns să îi ducă crucea.

Şi când au ajuns la un loc numit Golgota, căruia i se spune Locul Căpăţânii,

I-au dat să bea oţet amestecat cu fiere. Şi gustând, a refuzat să bea.

Şi l-au crucificat şi şi-au împărţit hainele lui, aruncând sorţi; ca să se împlinească ce fusese spus de profetul: Şi-au împărţit hainele mele între ei şi pe cămaşa mea au aruncat sorţi.

Şi şezând, soldaţii îl păzeau acolo.

Şi i-au pus deasupra capului său acuzaţia lui în scris: ACESTA ESTE ISUS ÎMPĂRATUL IUDEILOR.

Tot atunci au fost crucificaţi cu el doi tâlhari, unul la dreapta şi altul la stânga.

Şi cei ce treceau îl înjurau, clătinând din cap,

Şi spunând: Tu care distrugi templul şi îl zideşti în trei zile, salvează-te pe tine însuţi. Dacă eşti tu Fiul lui Dumnezeu, coboară de pe cruce.

Şi la fel, batjocorindu-l, preoţii de seamă, cu scribii şi bătrânii, spuneau:

Pe alţii a salvat; pe sine însuşi nu se poate salva. Dacă este el Împăratul lui Israel, să coboare acum de pe cruce şi îl vom crede.

S-a încrezut în Dumnezeu; să îl scape acum, dacă îl doreşte. Fiindcă a spus: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

Şi de asemenea tâlharii care erau crucificaţi împreună cu el, îl ocărau cu aceleaşi cuvinte.

Iar de la ora şase s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ora nouă.

Şi pe la ora nouă, Isus a strigat cu voce tare, spunând: Eli, Eli, lama sabactani? Care este tradus: Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit?

Şi unii din cei ce stăteau acolo în picioare, când au auzit, au spus: Acesta cheamă pe Ilie.

Şi imediat, unul dintre ei a alergat şi a luat un burete şi l-a umplut cu oţet şi l-a pus într-o trestie şi i-a dat să bea.

Dar ceilalţi spuneau: Lăsaţi-l, să vedem dacă va veni Ilie să îl salveze.

Iar Isus, după ce a strigat din nou cu voce tare şi-a dat duhul.

Şi iată, perdeaua templului s-a rupt în două, de sus până jos; şi pământul s-a cutremurat şi stâncile s-au despicat;

Şi mormintele au fost deschise; şi multe trupuri ale sfinţilor care adormiseră, s-au ridicat;

Şi au ieşit din morminte, după învierea lui, au intrat în sfânta cetate şi s-au arătat multora.

Şi centurionul şi cei ce erau cu el păzind pe Isus, văzând cutremurul şi lucrurile care fuseseră făcute, s-au temut foarte tare, spunând: Cu adevărat, acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.

11 Să ne aplecăm capetele doar un moment pentru rugăciune. Doamne, noi ştim că Tu eşti Dumnezeu şi ce am citit în acest Cuvânt sacru şi sfânt, putem încă vedea că natura Ta nu s-a schimbat. Tu eşti întotdeauna Dumnezeu. Şi se pare că acel Isus nu a avut nici un ajutor, că a fost luat de mâini rele, a fost tăiat în bucăţi şi scuipat, batjocorit şi atârnat pe cruce, sângerând, murind; şi se părea ca şi cum acolo nu era nici un ajutor de nicăieri, încât chiar El a strigat, Însuşi: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?" Dar, Tu ai acţionat atunci când nimeni nu putea acţiona.

Nouă ni s-a făcut de cunoscut, Doamne, că dacă avem râuri pe care nu le putem trece, dacă avem munţi pe care nu-i putem traversa, Dumnezeu este expert să facă lucruri pe care alţii nu le pot face. Tu eşti un specialist în lucrare. Tu ai ştiut motivul acelei zile pe Calvar. Tu, fiind Dumnezeu, Cel infinit, ai ştiut că trebuie să vină acel ceas. Dar când s-a împlinit, atunci ai arătat că Tu erai Dumnezeu. Tu ai arătat cine era mai mare.

12 Tu ai scuturat pământul, iar sfinţii care erau adormiţi în pământ au ieşit. Tu ai întunecat soarele ca noaptea, ca întunecimea nopţii arătând că Tu erai Dumnezeu; dar se părea că ai tăcut atât de mult. Ajută-ne să învăţăm din aceasta, că atâta timp cât umblăm în Duhul, conduşi de mâna lui Dumnezeu, nu contează ce pare a fi greşit, încă noi beneficiem de Calvar. Dumnezeu va vorbi în ceasul potrivit, la timpul potrivit.

Acum, Tată, Dumnezeule, îţi cerem iertare pentru păcatele şi greşelile noastre. Îţi cerem ca Duhul Tău să ne călăuzească. Călăuzeşte-ne, aşa cum porumbelul a călăuzit mielul. Fă ca noi să fim supuşi, indiferent ce ar veni peste noi, ştiind aceasta, că Dumnezeu lucrează toate lucrurile înspre bine şi să ştim că va fi bine.

Fii cu noi astăzi în acest serviciu. Ne rugăm ca Tu să salvezi pe cei care sunt în nevoia de a fi salvaţi şi care caută salvarea. Umple-i cu viaţă eternă, pe cei care caută aşa ceva. Ne rugăm ca Tu să vindeci pe cei bolnavi şi în suferinţă, care au venit să caute vindecare. Şi noi Te vom lăuda pentru aceea. O cerem în Numele Fiului Tău, Salvatorul nostru, Isus Cristos. Amin.

13 Acum, în ceea ce voi vorbi în această dimineaţă, aş dori să vă atrag atenţia la textul din care am ales să vorbesc: "În ziua aceea pe Calvar." Acesta pare că este puţin cam de vreme; aceasta ar trebui să fie în Vinerea Mare. Calvarul ar trebui să fie amintit în fiecare zi. Noi am auzit atât de mult despre el, am citit multe despre el. Predicatorii au predicat despre el, încă de la începutul timpului. Cântăreţii au cântat despre el prin epoci. Profeţii au prezis aceasta cu mii de ani, înainte de a se întâmpla, iar profeţii din această zi ne arată în urmă la timpul când s-a întâmplat. Este o zi atât de importantă!

Este una dintre cele mai împortante zile din toate zilele, care Dumnezeu le-a lăsat pe pământ. Şi dacă este atât de importantă pentru rasa umană, Calvarul - eu cred că este bine ca noi să mergem în urmă, să o examinăm şi să vedem ce înseamnă ea pentru noi. Deoarece, sunt sigur că în această oră târzie în care trăim vom cerceta fiecare lucru important de la Dumnezeu, care trebuie să-l cunoaştem; şi tot ceea ce putem găsi, suntem gata să învăţăm din el. Să vedem ce este pentru noi, ce a făcut Dumnezeu pentru noi şi să vedem ce a promis că va face pentru noi. Pentru aceasta venim noi la biserică.

14 De aceea predică predicatorul . De aceea el studiază, meditează în Scriptură şi caută inspiraţie, pentru că el este un slujitor public al poporului lui Dumnezeu, iar el încearcă să afle ceva, care v-a... ce Dumnezeu are de spus poporului Său, ceva care îi v-a ajuta. Posibil ca aceea să fie ceva, care să-i condamne de păcatele lor; însă le va fi de ajutor să se ridice, ca să poată renunţa la păcatele lor, apoi să se ridice şi să-l slujească pe Domnul. Iar slujitorii ar trebui să caute aceste lucruri.

15 Dacă această zi este atât de importantă, una dintre cele mai mari zile, haideţi să privim la trei lucruri diferite, referitor la ceea ce înseamnă acea zi pentru noi. Am putea lua sute. Însă, în această dimineaţă am ales doar trei lucruri vitale, diferite, la care am vrea să privim pentru următoarele câteva momente, la ceea ce înseamnă Calvarul

pentru noi. Şi mă rog ca aceasta să condamne pe fiecare păcătos care este prezent, să-l facă pe fiecare sfânt să se aplece pe genunchii lui; să facă ca fiecare persoană bolnavă să-şi înalţe credinţa către Dumnezeu şi să plece vindecată, fiecare păcătos să fie salvat, fiecare persoană căzută să vină înapoi şi să fie ruşinată de el însuşi; şi fiecare sfânt să se bucure şi să ia o nouă nădejde - nouă speranţă.

16 Cel mai important lucru a ce înseamnă Calvarul pentru noi şi pentru lume, este că acesta a rezolvat problema păcatului, odată pentru totdeauna. Omul a fost găsit vinovat de păcat, iar păcatul era o pedeapsă pe care nici un om nu o putea plăti. Pedeapsa era atât de mare, încât nu era nimeni să o poată plăti. Eu cred cu adevărat că Dumnezeu a rânduit aceea în acel fel - ca pedeapsa să fie atât de mare, încât nici un om să nu o poată plăti - astfel ca, El Însuşi să o poată face!

Acum, plata păcatului era moartea. Noi toţi ne-am născut în păcat, concepuţi în nelegiuire, am venit în lume vorbind minciuni. De aceea, nici unul dintre noi nu a fost vrednic, sau nu s-a găsit niciunul pe pământ să fie vrednic.

17 Şi păcatul nu a început pe pământ. Păcatul a început în Cer. Lucifer, diavolul, a fost o creatură condamnată pentru neascultarea lui, încă înainte de a atinge pământul. Păcatul a început în Cer, unde Dumnezeu a pus îngeri şi aşa mai departe, pe aceleaşi baze pe care El a pus fiinţele umane. Cunoştinţă. Pomul cunoştinţei… pomul Vieţii şi pomul cunoştinţei, unde omul îşi putea face alegerea. Şi când lui Lucifer i s-a dat întâietatea ca să-şi facă alegerea, el a vrut ceva mai bun decât a avut Dumnezeu. Aceea a pornit necazul.

18 Şi, acolo a fost o pretenţie pentru păcat. Pretenţia a fost moartea. Moartea a fost pedeapsa. Şi aceea este… noi am putea intra în mari detalii despre aceasta pentru că eu nu cred că există doar o singură moarte. Există o singură viaţă. Eu cred că un om care are viaţă eternă nu poate muri niciodată şi cred că există o anihilare completă a unui suflet care păcătuieşte. Deoarece Biblia zice: "Sufletul care păcătuieşte, cu siguranţă va muri." - nu omul, sufletul care păcătuieşte. Astfel, Satan trebuie cu siguranţă să moară, ca să fie complet distrus. Eu sunt în dezacord cu universaliştii care spun că Satan va fi salvat! El a păcătuit şi el este iniţiatorul păcatului. Sufletul lui a păcătuit şi el era un duh. Acel duh va fi anihilat complet, nu va rămâne nimic din el.

19 Când păcatul a lovit pământul, la început, ca un strat de întunecime căzând din ceruri, aceea în mod literal a paralizat pământul. Aceea a aruncat fiecare creatură de pe pământ şi toată creaţia lui Dumnezeu, în robie. Omul a fost sub robia morţii, a bolilor, necazurilor şi suferinţelor. Toată natura a căzut cu aceea. Păcatul a fost un anestezic care de fapt a paralizat pământul! Apoi noi am fost puşi aici, fără speranţă, deoarece fiecare făptură de pe pământ a fost supusă la aceasta şi fiecare, care s-a născut pe pământ este supus acesteia. Astfel, aceea trebuia să vină dintr-un loc unde nu exista păcat. Nu putea veni de pe pământ.

Niciunul dintre noi nu-l putea răscumpăra pe celălalt. Trebuia să vină de la un Altul. De aceea, când omul şi-a dat seama că el s-a separat de Dumnezeul lui, el a devenit pribeag. Ei au plâns, au strigat, au trudit, au pribegit prin munţi şi prin pustiu, căutând o Cetate al cărui ziditor şi meşter era Dumnezeu. Deoarece el a ştiut că, dacă va putea vreodată ajunge înapoi în prezenţa lui Dumnezeu, va putea vorbi din nou cu El. Însă nu era nici o cale de întoarcere. El a devenit pierdut, nu a ştiut în ce direcţie să meargă. Astfel, doar a plecat pribegind, încercând să găsească undeva o cale de întoarcere la acel loc! Ceva din interiorul lui îi spunea că el a venit dintr-un loc care era perfect.

20 Nu există nici o persoană aici în această audienţă prezentă, în această dimineaţă, sau în audienţa de pe banda magnetică unde va merge în jurul lumii, nu există nici unul aici sau undeva, care să nu caute acea perfecţiune. Voi vă plătiţi facturile şi vă gândiţi că aţi rezolvat. După ce v-aţi plătit facturile, cineva se îmbolnăveşte în familia voastră. După ce trece boala, apoi aveţi mai multe facturi de plătit. Apoi, primul lucru ce se întâmplă, este că părul vostru încărunţeşte şi atunci vreţi să fiţi din nou tineri. Şi va exista ceva tot timpul, în mod constant, din cauza acelui val de păcat. Dar în inima voastră, din cauză că voi căutaţi după aceea, arată că există o perfecţiune pe undeva. Undeva, există ceva.

21 Acesta-i motivul, de multe ori, astăzi, că un păcătos încă rătăceşte. O tânără frumoasă, îşi taie şuviţele părului ei ca să fie simpatizată, îşi vopseşte faţa ca să o facă să arate frumoasă, se îmbracă în aşa fel ca să-şi arate formele trupului, deoarece este

singurul lucru pe care-l poate obţine, pe care-l consideră bun, încercând să afle ceva care să o facă atrăgătoare - când ea poate face ca bărbaţii să fluiere după ea, să-i facă semn cu mâna, să flirteze cu ea. Bărbaţii tineri fac acelaşi lucru către femei. Încearcă să se facă atractivi pentru ele. Vecinii îşi vor construi o casă şi o vor aranja în aşa fel încât să arate puţin mai bine decât a vecinului lui. Se întâmplă tot timpul! Noi căutăm ceva şi acel ceva se duce doar puţin deasupra aceleia.

22 Acea tânără va găsi o altă fată tânără, care este mai simpatică decât ea. Vecinul va vedea o casă care arată mai bine decât a lui. Femeia va întâlni o altă femeie îmbrăcată în aşa fel, încât va arăta mai bine decât cum e îmbrăcată ea. Există ceva în noi care caută după ceva şi aceea arată că suntem pierduţi. Noi vrem să aflăm acel ceva, ce ne aduce satisfacţie, care va umple acel loc de foamete de acolo; dar se pare că nu-l putem afla.

Fiinţele umane au încercat de veacuri. Ei au plâns după aceea. Ei au tânjit. Ei au încercat ce au ştiut ei mai bine şi totuşi nu au aflat-o, rătăcind prin lume.

23 În cele din urmă, într-o zi - aceea este ziua de la Calvar - acolo a coborât Unul din glorie, Unul cu Numele Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care a venit din glorie şi s-a format Calvarul. Aceea a fost ziua când s-a plătit preţul şi problema păcatului a fost rezolvată pentru totdeauna, aceea a deschis calea spre lucrul acesta, după care flămânzim şi însetăm noi. A adus un loc de satisfacţie.

Nu există nici un om care a vizitat vreodată Calvarul şi să-l vadă cu adevărat, apoi să mai fie vreodată acelaşi. Tot ce a dorit el vreodată sau a tânjit, s-a împlinit când a ajuns el în acel loc. A fost o zi aşa de importantă şi un lucru atât de important, a zguduit lumea! A zguduit lumea într-un mod cum nu a mai fost zguduită înainte.

Când Isus a murit la Calvar şi a plătit preţul păcatului,

24 această lume păcătoasă s-a întunecat! Soarele a apus în mjlocul zilei. A avut o cădere nervoasă, stâncile s-au zguduit, munţii s-au despicat şi trupurile moarte au ieşit din morminte. Ce a determinat aceasta? Dumnezeu a anulat totul la Calvar. El a rănit acel animal, numit Satan, pentru totdeauna.

Acum, acea fiară a devenit mult mai vicioasă din acel moment, deoarece Calvarul a adus lumină rasei umane; şi oricine ştie că un animal rănit este cel mai vicios… târându-se în jur cu spatele lui frânt.

Acum, Satan a fost învins la Calvar. Pământul a dovedit că a fost. Cel mai mare preţ care s-a plătit vreodată şi Singurul care îl putea plăti, a venit şi l-a plătit la Calvar. Acolo este locul unde s-a plătit marele preţ. Acesta este unul dintre lucruri.

25 Dumnezeu a pretins aceasta. Nici un om nu a fost vrednic, nici un om nu a fost în stare, nici un om nu o putea face. Însuşi Dumnezeu a venit şi s-a făcut uman, a trăit o viaţă umană cu dorinţe umane şi a fost răstignit la Calvar. Şi acolo, când Satan s-a gândit că El nu o va face, că El nu va trece prin aceea - El a trecut prin Gheţimani şi prin orice ispită prin care a trecut cândva vreun om. El a trecut prin ele aşa ca toţi oamenii; însă El a plătit preţul! Şi de aceea s-a întunecat pământul.

Ca şi o anestezie pentru o operaţie. Când un doctor face unui om anestezia, îl loveşte înainte de a o face. Şi când Dumnezeu a făcut operaţia Bisericii, lumea a primit o anestezie. Natura a avut o zguduire.

Nu-i de mirare! Dumnezeu, în trup uman, a murit. Acela a fost ceasul pe care lumea l-a aşteptat, totuşi mulţi dintre ei nu au ştiut. Aşa cum este astăzi, mulţi au aşteptat aceste lucruri şi totuşi ei nu le recunosc. Ei nu văd calea de scăpare. Ei încă încearcă căutând plăcerile şi lucrurile lumii, încercând să-şi găsească calea de scăpare.

26 Acolo au fost multe semne care au indicat spre ziua aceea, multe simboluri măreţe. A fost simbolizată prin miel, prin viţel, prin porumbel şi toate aceste lucruri; şi totuşi aceea nu o putea birui. Nu putea birui boldul morţii! Căci Satan deţinea pământul. Chiar stâncile pe care a umblat el cândva, în sus şi-n jos pe pământ, pucioasa care ardea - Lucifer a fost fiul zorilor şi el umbla pe pământ când acesta era un vulcan aprins - aceleaşi stânci care s-au răcit, când Isus a murit la Calvar au erupt din pământ. Prin preţul ce s-a plătit robia lui Satan a fost distrusă.

27 Dumnezeu a pus înapoi în mâinile omului o cale înapoi spre ceea ce căuta. El nu mai trebuia să plângă. Când a rupt El coloana vertebrală lui Satan, acolo la Calvar -

coloana vertebrală a păcatului, a bolilor - aceea aduce fiecare fiinţă muritoare de pe pământ, înapoi în Prezenţa lui Dumnezeu, cu păcatele iertate.

Aleluia! Păcatele noastre sunt iertate! Nu ne mai poate izola Satan de Dumnezeu! Acolo s-a creat o autostradă, iar pe el s-a pus un telefon, acolo este un fir spre Glorie! Duce pe fiecare persoană în contact cu acel fir.

Dacă un om este plin de păcate îl conectează la centrală. El poate fi iertat de acel păcat. Nu doar atât, dar pentru acel păcat s-a plătit! Voi nu trebuie să ziceţi: "Eu nu sunt vrednic." Sigur, voi nu sunteţi. Niciodată nu aţi putea fi. Însă Unul vrednic a luat locul vostru! Voi sunteţi liberi! Nu mai trebuie să rătăciţi. Voi nu mai trebuie să fiţi un om căutător de plăceri aici pe pământ.

Este un izvor plin cu Sânge,
Ce curge din venele lui Emanuel,
Unde păcătoşii scufundaţi sub cursul lui,
Îşi pierd toate petele de vină.

Voi nu trebuie să fiţi pierduţi. "Există o autostradă şi o cale şi aceea se numeşte calea sfinţeniei; cel necurat nu va trece pe ea." Deoarece, el vine mai întâi la izvor, apoi intră pe autostradă.

28 El a frânt puterile lui Satan. El a deschis uşile închisorii iadului, pentru ca fiecare om care a fost închis pe acest pământ - în închisori - temându-se când va muri, ce fel de moartea va fi pentru el... La Calvar, El a deschis uşile acelor celule şi a eliberat fiecare captiv. Voi nu mai trebuie să fiţi trântiţi de păcat. Voi nu mai trebuie să vă daţi mădularele voastre păcatului, băuturii, fumatului, jocului de noroc, minciunii.

Puteţi fi cinstiţi, corecţi şi buni; şi Satan nu poate face nimic referitor la aceea, deoarece v-aţi prins de un destin, un destin al vieţii care este ancorat în Stânca de Veacuri. Nimic nu vă poate clătina de pe aceasta. Nici un vânt nu vă poate clătina de pe ea. Nimic, nici măcar moartea însăşi, nu ne poate separa de dragostea lui Dumnezeu care este în Cristos Isus.

29 Aceasta este ceea ce însemnă Calvarul. Oamenii care au fost în robie au fost eliberaţi. Oameni care odată erau sub frica morţii nu se mai tem de moarte. Un om care tânjeşte după o Cetate, al cărei ziditor şi meşter este Dumnezeu, el poate păşi pe acea autostradă şi îşi poate îndrepta faţa spre Cer, deoarece el este liber. Aleluia, El este răscumpărat! El nu mai trebuie să mai rătăcească, căci acolo există o Cale de a cunoaşte, chiar dacă sunteţi corecţi sau nu. Dumnezeu ne dă viaţa. Păcatele noastre s-au dus. În ziua aceea pe Calvar s-a plătit preţul.

Când vedem toate acelea, nu-i de mirare că poetul a scris:

În mijlocul stâncilor topite şi cerului întunecat
Salvatorul meu şi-a aplecat capul şi a murit.
Perdeaua ridicată a descoperit Calea
Spre bucuria Cerului şi ziua fără de sfârşit.

30 Avraam nu mai trebuia să pribegească prin ţară căutând o cetate. Păcătosul nu mai trebuie să pribegească, întrebându-se dacă poate fi salvat sau nu. Bolnavul nu mai trebuie să pribegească, întrebându-se dacă poate fi vindecat sau nu. Ruperea perdelei în ziua aceea pe Calvar a descoperit Calea către victoria totală! Dumnezeu ne-a dat puterile Duhului Său, să trăim triumfător peste toate aceste lucruri; ne cere doar să o credem. Aceasta s-a întâmplat în ziua aceea la Calvar.

Niciodată nu a fost o zi ca aceea. Niciodată nu va fi o zi ca aceea. Nu mai este nevoie de alta. Preţul este plătit! Noi suntem răscumpăraţi. Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu! Noi suntem răscumpăraţi.

Nu mai este ceva după care să pribegiţi; nu mai există presupunere referitoare la aceea. Aceea toată s-a luat. Perdeaua a dat la o parte cortina şi noi suntem aşezaţi pe o autostradă. Să nu mai pribegim, ci să credem şi doar să păşim înainte. Noi umblăm chiar în prezenţa lui Dumnezeu.

31 Avraam a ştiut şi ceilalţi au ştiut, în timp ce căutau cetatea, ei au ştiut că ei vin de undeva. Ceva s-a întâmplat. Ei trăiau pe un pământ paralizat. Erau cutremure de pământ, erau furtuni, războaie şi crime. Lupul şi mielul se mâncau unul pe altul… adică, lupul îl mânca pe miel şi leul mânca boul. Nu părea corect. Exista ceva greşit. Ei ştiau că

există ceva greşit. Fratele îşi ucide fratele, tatăl îşi ucide fiul şi fiul îşi ucide tatăl. Există ceva greşit. Omul îmbătrâneşte, moare, se vestejeşte, boli vin, el este în robie. Pomii cresc, dar nu nemuritori. Ei mor. Munţii se schimbă. Mările scad. Apele seacă. Există ceva greşit! El căuta un loc, o cetate unde acestea nu se mai întâmplă. El a ştiut că dacă ar putea ajunge vreodată înapoi în Prezenţa Aceluia care le-a făcut acestea corect, el ar putea vorbi despre acestea cu El.

32 Oh, păcătosule, ce privilegiu este în această dimineaţă, să ştii că tu ai Calea acum. Acea zi la Calvar a deschis calea cea nouă; pentru tot ce au căutat şi au tânjit acei patriarhi, Calvarul ţi-a dat acestea gratuit.

Cum puteţi să-l refuzaţi. Cum puteţi refuza aceasta ca să vă ataşaţi de o denominaţie? Cum puteţi refuza aceasta şi să o înlocuiţi cu altceva, cu plăcerile lumii? De ce nu o acceptaţi?

Perdeaua ruptă, îl aduce pe om exact înapoi în Prezenţa lui Dumnezeu fără păcat pe el, de nici un fel şi îi pregăteşte un drum în faţa lui, pentru lucrurile pe care le căuta el - cerul, gloria, pacea, viaţa eternă, toate chiar în faţa lui.

33 Ziua aceea a fost explozia de moarte a puterii lui Satan. Aceea a sfârşit totul. Eu Îl pot vedea acolo. El era mielul din Eden, chiar din prima umbră care a venit din aceea, când Abel prin credinţă a oferit lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât a lui Cain.

Cred că El a legat o mlădiţă de vie în jurul gâtului unui miel, l-a tras pe o stâncă, a luat o piatră în mână care să-i slujească ca lance, a tras căpuşorul lui în spate şi l-a tăiat şi ciopârţit până când a murit. Şi lâna lui s-a umplut cu propiul său sânge; el s-a tăvălit în sângele său! Aceea a fost o umbră.

Însă, în ziua aceea la Calvar, acolo nu a fost un miel de pe acest pământ, ci a fost Mielul lui Dumnezeu care a murit, tăvălindu-se în propriul Său sânge. A fost zdrobit şi rupt în bucăţi, bătut şi scuipat, trântit, bătut şi de toate, de către lume! Sângele picura de pe şuviţele Lui.

34 Când mielul lui Abel a murit, el a murit vorbind într-o limbă pe care Abel nu a putut-o înţelege. Era un behăit. La fel, când Mielul lui Dumnezeu a murit în ziua aceea la Calvar, El a vorbit într-o limbă, încât nimeni nu L-a putut înţelege. "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?" Era Mielul lui Dumnezeu rupt în bucăţi, zdrobit.

El era adevăratul Miel pe care Abel l-a avut în minte, când a văzut sămânţa promisă a femeii. El era Mielul pe care Daniel l-a văzut, care a fost "tăiat dintr-un munte, nu cu mâinile." El era "roata în mijlocul unei roţi," pentru profet. Tot ceea ce au prevăzut ei s-a împlinit în ziua aceea - în ziua aceea pe Calvar. Acestea au determinat marea lucrare. Aceea a rupt şira spinării lui Satan.

35 Mai întâi, noi ar trebui să cercetăm ce a însemnat ziua aceea. În al doilea rând, ar trebui să vedem ce a făcut ziua aceea pentru noi, ceea ce a făcut pentru noi. În al treilea rând, haideţi să privim la ceea ce s-ar cuveni să facem noi pentru ziua aceea, la ceea ce s-ar cuveni să facem.

Mai întâi, ar trebui să o privim, deoarece este o zi măreaţă - mai măreaţă decât oricare zi. Preţul păcatului a fost rezolvat. Puterea Satanei a fost sfărâmată. Acum vrem să vedem ce ar trebui să facem noi în recunoştinţă.

Acum, în recunoştinţă, când Isus a murit la Calvar, în ziua aceea pe Calvar, El nu numai că a plătit preţul pentru păcatele noastre, a plătit preţul dar, de asemenea a făcut o cale ca să-L putem urma. Deoarce noi, ca nişte Adami căzuţi care am fost răscumpăraţi... Aşa cum l-a condus Duhul pe Adam - primul Adam - prin Duhul, care avea controlul peste toată natura, la fel şi noi - al doilea Adam, sau omul pământesc - a fost răscumpărat prin Cristos, începând din ziua Calvarului şi poate să-L urmeze.

36 Acum, când El a murit la Calvar, El a făcut o cale. El şi-a dat Duhul, Duhul Sfânt, pe care L-a trimis înapoi pe pământ pentru ca voi şi eu să trăim prin el. Aceasta este ceea ce înseamnă Calvarul pentru noi, să-L urmăm pe El.

Mai întâi, priviţi-o. Priviţi ce a făcut pentru noi, iar apoi ce ar trebui să facem ca recunoştinţă faţă de aceea? Ce ar trebui să fac eu şi voi? Acum, noi spunem: "Ei bine, eu apreciez aceea. Aceea-i foarte frumos." Însă, noi trebuie să o acceptăm. Şi ca să o acceptăm, înseamnă să acceptăm persoana Lui, pe Cristos, în inima noastră. Apoi, noi

suntem liberi de păcat. De aceea, nu există nici un lanţ al păcatului care să atârne peste noi. Dumnezeu… ca şi cum niciodată nu am păcătuit.

Jertfa desăvârşită ne-a făcut desăvârşiţi. Isus a zis: "Fiţi desăvârşiţi, precum Tatăl vostru în Cer este desăvârşit." Atunci, nu mai este nimic de făcut, deoarece suntem desăvârşiţi în prezenţa lui Dumnezeu.

37 Acum, acolo este locul unde ne pierdem noi poziţia. Dacă nu vom veghea, vom încerca să privim în urmă la ceea ce am fost; şi curând ce vom privi în urmă la ceea ce am fost, Jertfa nu va mai înseamna nimic pentru noi. Oh, puteţi voi vedea aceasta, biserică? Eu nu aş încerca lucrul acesta, eu nu pot şi nici voi. Nici nu este nevoie să încercăm. Sunteţi pierduţi de la început, atâta timp cât voi priviţi la ceea ce aţi făcut. Deci, nu priviţi la ceea ce aţi făcut, ci priviţi la ceea ce a făcut ziua aceea pe Calvar pentru voi.

Ea a plătit preţul vostru. Ea a rezolvat problema. "Dacă vor fi păcatele voastre cum este cârmâzul, se vor face albe ca zăpada; dacă vor fi roşii ca stacojiul, se vor face ca lâna." Astfel, voi nu aveţi păcat. Sunteţi perfect fără păcat. Nu contează ce aţi făcut sau ce faceţi, voi totuşi sunteţi fără păcat! Atâta timp cât l-aţi acceptat pe Isus Cristos ca Salvatorul vostru, păcatele voastre sunt iertate. Tot ce este iertat este achitat şi uitat.

Apoi ce face aceasta? După ce v-a iertat, vă dă Duhul Lui ca să-L urmaţi şi să faceţi aşa cum a făcut El pentru ceilalţi, care urmează să vină.

38 El a fost un om, omul perfect. El şi-a dat viaţa şi a făcut-o un exemplu pentru voi.

Acum, ce trebuie să facem? Primul lucru pe care vreau să-l spun, este: Isus niciodată nu a trăit pentru Sine. Viaţa Lui a fost trăită pentru alţii. Aceea este, perfect viaţa eternă. Când spuneţi că mergeţi la biserică şi faceţi lucruri bune, aceea este în regulă. Dar dacă trăiţi viaţa pentru voi înşivă, voi nu aveţi viaţă eternă. Viaţa eternă este a trăi pentru alţii.

El a dovedit-o când a venit ca Mielul lui Dumnezeu. El a trăit şi a avut viaţa eternă, deoarece El nu a trăit pentru Sine. El a trăit pentru alţii. Şi voi primiţi viaţa eternă prin acceptarea acelei zile, iar voi nu veţi mai trăi pentru voi înşivă ci veţi trăi pentru alţii.

39 Cineva a zis: "Cum poţi să te abţii şi să laşi ca cineva să te numească atât de urât?" Voi nu trăiţi pentru voi înşivă. Voi trăiţi pentru alţii ca să puteţi răscumpăra acel om. Voi deveniţi fii; şi problema este că biserica a uitat că ei sunt fii. Voi sunteţi fii. Voi luaţi locul lui Cristos. Voi sunteţi fii; deci, să nu trăiţi pentru voi înşivă, trăiţi pentru alţii!

"Ei bine, frate Branham, eu pot trăi pentru acest frate, deoarece, sigur el este un om cumsecade." Nu este aşa. Trăiţi pentru persoana aceea care vă urăşte! Trăiţi pentru acea persoană care v-ar ucide, dacă ar putea. Aceasta este ceea ce au făcut ei cu El. Ei L-au omorât, iar El a murit ca să-i poată salva. Aceasta este viaţa eternă. Când aţi obţinut voi aceasta în pieptul vostru, voi atunci aţi întâlnit cerul. Doar jertfiţi-vă propriile voastre lucruri. Renunţaţi la ele aşa cum fac oile cu lâna. Voi să priviţi înainte spre Calvar.

40 Sper ca aceasta să vă ajute să ajungeţi într-un loc unde.... Aceasta este ceea ce acest tabernacol şi toţi oamenii, ar trebuie să facă - să aflaţi ce sunteţi voi şi care este scopul.

Biserica nu înseamnă a merge la biserică doar pentru muzică şi să cântaţi cântări. Biserica este un loc de corectare. Judecata începe la casa lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne socotim morţi faţă de noi şi vii pentru Cristos. Astfel, El a făcut calea ca noi să ne putem jertfi pentru slujba Lui, ca să-L urmăm. Dacă Îl urmăm, noi vom arăta viaţa pe care a trăit-o El. Aceasta este minunat. Isus a zis, şi a vorbit despre aceea… Daţi-mi voie să vă dau câteva citate despre aceea. Ascultaţi cu atenţie. Să nu o pierdeţi!

41 Isus a zis că în ziua aceea va separa oamenii precum oile de capre; El le va zice caprelor: "Staţi la stânga," şi oilor: "Staţi la dreapta." Şi El le va zice caprelor: "Depărtaţi-vă de la Mine, deoarece am fost flămând şi nu M-aţi hrănit. Am fost în închisoare şi nu M-aţi vizitat. Am fost gol şi nu M-aţi îmbrăcat. Am fost însetat şi nu Mi-aţi dat să beau. Am fost bolnav şi voi nu M-aţi vizitat. Astfel, depărtaţi-vă de la Mine." Şi oilor le v-a zice: "Am fost flămând şi m-aţi hrănit. Am fost gol şi mi-aţi dat haine. Am fost bolnav şi m-aţi îngrijit." Şi observaţi, nu omiteţi să o prindeţi, biserică! Păstraţi aceasta în inima voastră, pentru totdeauna! Se face atât de inconştient! Oamenii nu o

fac ca şi o sarcină obligatorie. Dacă un om vă oferă un lucru sau altul, doar pentru că el trebuie să o facă, dacă un om vă hrăneşte din cauză că trebuie să o facă, el are o concepţie egoistă. Aceea ar trebui să fie însuşi viaţa voastră, adevăratul comportament al vostru.

42 Au fost atât de surprinse aceste oi, încât au zis: "Doamne, când ai fost Tu flămând şi noi nu Te-am hrănit... Când ai fost Tu flămând şi Te-am hrănit? Când ai fost gol şi Ţi-am dat haine? Când ai fost însetat şi Ţi-am dat de băut? Când ai fost bolnav şi noi Te-am îngrijit?" Aceea a fost automat - din dragoste. Era acea Viaţă care trăia în ei.

Dumnezeule, fie ca oamenii să vadă ceea ce a făcut Calvarul pentru noi. Ei au făcut aceea automat. "Când ai fost Tu… Doamne? Noi nici n-am ştiut aceea."

Priviţi cum le-a răspuns Isus: "Ori de câte ori le-aţi făcut acestora, Mie Mi le-aţi făcut." Viaţă fără egoism. Nu: "poate o să-mi vină un alt gând," nu: "o să mă mai gândesc la aceea;" ci voi sunteţi atât de morţi faţă de lucrurile acestei lumi, atât de vii în Cristos şi cu o aşa umblare pe autostradă, încât aceste lucruri sunt doar lucrări instinctive. Voi doar le faceţi.

43 Fără să spuneţi: "Ei bine, Doamne, ai vrea Tu ca să fac eu aceea?" Nu aşa se face. Voi sunteţi parte din El. Duhul Lui este în voi şi voi vă veţi comporta în felul cum s-a comportat El. Aţi reţinut? "Este o cale care i se pare dreaptă unui om, dar sfârşitul ei sunt căile morţii." "Nu oricine îmi spune: Doamne, Doamne, va intra; ci cel ce face voia Tatălui," - cu adevărat din inimile lor, cu libertate.

Acum, ziua aceea la Calvar a plătit acel preţ, în aşa fel ca noi să putem fi astfel. Fără să spuneţi: "Ştiţi, odată la văduva Jones i s-au terminat cărbuni şi eu m-am dus şi i-am adus ceva cărbuni." sau: "Să vă spun, am văzut un frate care avea nevoie de un costum de haine şi m-am dus şi i-am adus un costum. Binecuvântat fie Dumnezeu, eu sunt creştin!" Oh, Doamne. Eşti egoist, sărman, o persoană mizerabilă! Sunteţi făţarnici. Nu lăsa mâna ta dreaptă să ştie ce face stânga şi nici stânga să nu ştie ce face dreapta.

Într-un mod instinctiv, morţi în Cristos, încât să le faceţi de la sine. Este natura voastră, este alcătuirea voastră. Voi o faceţi de la sine. Este doar Viaţa care locuieşte în voi. Voi sunteţi supuşi deplin acelui Duh, care trăieşte însuşi în voi.

44 Oh, simţiţi voi acel Duh binecuvântat? Acea viaţă: "Nu mai trăiesc eu," a zis Pavel: "ci Cristos trăieşte în mine." În mod automat.

"Ei bine, îţi spun, frate Branham. Noi suntem creştini, aici. Noi îi ajutăm pe aceşti oameni. Noi ajutăm pe acei oameni." Oh, Doamne, să vă fie ruşine! Aceea nu este creştinătate. Creştinătatea o face în mod automat… aceea trebuie făcută. Voi doar uitaţi toate celelalte lucruri…Mergeţi şi le faceţi!

Cristos şi-a predat deplin viaţa lui Dumnezeu. El s-a dat pe Sine ca un slujitor public, pentru oameni. El Şi-a dat viaţa de bună voie. El nu trebuia să o facă. El nu a făcut-o cu răutate. El nu a zis: "Acum, fraţilor, voi toţi s-ar cuveni să vă gândiţi mai mult la Mine, deoarece Eu am venit să mor pentru voi." El niciodată nu a zis un cuvânt despre aceea. El a murit, oricum! Deoarece era Dumnezeu în El. Acesta-i Dumnezeu în voi, este Dumnezeu în mine, care ne face să ne îngrijim de alţii!

45 Oile într-o parte.

Cineva va zice: "Ei bine, Doamne, eu am făcut aceasta şi Doamne, eu am făcut aceea."

El va spune: "Depărtaţi-vă de la Mine, voi lucrători ai fărădelegii. Niciodată nu v-am cunoscut."

Dacă biserica ar putea vedea vreodată aceste principii fundamentale, că nu este ceva ce încercaţi voi să faceţi, sau voi înşivă lucraţi să o faceţi, ci aceea este ceva cu ce v-aţi născut voi.

46 Iertaţi-mă, prietenii mei Penticostali. Şi eu sunt Penticostal, însă prietenii mei Penticostali au ajuns la o convingere că trebuie să fie multă muzică rapidă, cu ceva ritm, sau bătăi din palme, sau tamburine, ca să se poată striga. Aceea este doar emoţie. Ei bat nişte ritmuri, înainte de a merge la luptă ca să-i aducă pe oameni în emoţia luptei. Eu cred în muzică. Eu cred în bătaia din palme, însă… Eu cred în aceste lucruri. Acesta este exact adevărul. Noi ar trebui să avem acestea, însă voi aţi lăsat nefăcute cele mai importante lucruri. Acea viaţă a sacrificiului de sine, când trăieşte Dumnezeu în voi,

automat faceţi ceea ce este corect, deoarece este corect - veţi merge înainte, fără să vă gândiţi deloc la aceea, doar o veţi trăi. Apoi priviţi. Veţi vedea ce se întâmplă - voi sunteţi pe autostradă. Aceea este ceea ce Calvarul înseamnă pentru voi - pe autostradă - vi se deschide înţelesul despre ziua aceea.

47 Acum, reţineţi, voi nu puteţi fi jumătate capră şi jumătate oaie. Ele nu se vor amesteca. Acum, există mulţi oameni care spun: "Da, ştiţi ce? Noi avem o organizaţie în grupul nostru. Noi ajutăm săracii. Noi facem aceasta." Aceea este în ordine, însă voi sunaţi cu propriul vostru claxon, referitor la aceea. Să nu faceţi aceasta. Faceţi-vă milosteniile în secret, a zis Isus. Acestea vor fi ceva insinctiv în voi.

Nu este nimic mai mult decât a merge să-ţi iei un pahar de apă. Vi s-a făcut sete. Dacă omului de lângă voi i se face sete, vă veţi gândi şi la el, de asemeni. La nevoia semenului de lângă voi, vă veţi gândi la el cum v-aţi gândi la nevoile voastre proprii, fără să faceţi o problemă din aceea, doar o trăiţi.

48 Acum, tu nu poţi fi jumătate oaie şi jumătate capră. Astfel, dacă zici: "Ei bine, biserica noastră are o organizaţie. Noi dăm săracilor. Facem aceasta, facem aceea şi facem cealaltă." Dacă voi aveţi acestea fără să aveţi cealaltă - adică viaţa lui Cristos în voi - voi sigur o faceţi aceea în zadar.

Pavel a zis în 1 Corinteni 13: "Chiar dacă îmi dau toate bunurile să hrănesc săracii şi să-mi dau trupul să fie ars ca jertfă, nu-mi foloseşte la nimic." Acum, aceasta este dur, dar este adevărul. Voi trebuie să veniţi la acea realitate. Recunoaşteţi ceea ce a făcut Calvarul pentru voi.

49 Noi privim la acea zi şi zicem: "Oh, da, aceea este în regulă." Aceea nu este aşa. Dacă acel Fiu al lui Dumnezeu a trebuit să meargă la Calvar, să fie răstignit, atunci fiecare fiu care vine trebuie să meargă la un Calvar! Şi el, de asemeni, trebuie să aibă un Calvar. Voi trebuie să aveţi ziua aceea a Calvarului. Şi eu a trebuit să am ziua aceea a Calvarului. Aceea va rezolva problema păcatului. Nu a da mâna cu predicatorul, nu aderarea la o biserică, nu printr-o cerere ca să fii primit, nu intraţi prin mărturisire; ci voi intraţi printr-o naştere.

El nu a dat o cerere, El nu a dat o mărturisire, El a dat o Naştere. În acest fel intrăm noi. Apoi, de acolo, automat noi trăim vieţi Creştine.

50 Acum, o altă observaţie. Jumătate capră, jumătate oaie: nu există un astfel de lucru. Voi nu sunteţi jumătate capră şi jumătate oaie, ori sunteţi capră ori sunteţi oaie. Acum, dacă faceţi doar lucruri bune crezând că puteţi intra prin acelea, atunci acolo nu ar fi trebuit să fie o zi a Calvarului. Legea ar fi suplinit aceea. Dar, acceptarea zilei la Calvar a fost pentru a introduce aceasta - că noi nu putem fi numai membri de biserică, ci trebuie să fim fii şi fiicele lui Dumnezeu.

Aceea este ceea ce a fost ziua Calvarului. Aceasta este ceea ce înseamnă pentru voi, ca voi să puteţi face, să urmaţi şi să vă comportaţi ca Isus.

Acum, râul nu curge în sus şi la vale în acelaşi timp. Râul curge numai într-un sens, la fel şi Duhul lui Dumnezeu curge numai într-o singură direcţie. Nu se amestecă cu alte lucruri. Curge în aceeaşi direcţie.

51 Priviţi la Isus, în încheiere. Isus a zis: "Lucrările care le fac Eu, le veţi face şi voi, ba încă mai mari decât acestea veţi face, căci Mă duc la Tatăl." Eu nu spun aceasta atât de mult către biserica de aici, voi o înţelegeţi, însă aceste mesaje sunt înregistrate. Zeci de mii le vor auzi, în jurul lumii. Eu voi răspunde la această întrebare pentru critici, chiar acum. Deseori mi s-a spus, au spus: "Ei bine, tu crezi Biblia." Isus a zis: "Aceste lucrări care le fac Eu le veţi face şi voi, ba chiar mai mari decât acestea veţi face, deoarece Mă duc la Tatăl."

52 Cât de rău poţi fi, domnule? Cât de departe poţi rătăci fără discernământ, cu teologiile tale intelectuale, cu concepţiile tale mintale despre ceva? Prieteni dragi care sunteţi pierduţi, voi nu puteţi înţelege că această Biblie este interpretată spiritual? Isus a mulţumit Tatălui că El a ascuns-o de cei educaţi, iscusiţi, înţelepţi, pricepuţi şi a descoperit-o pruncilor în aşa fel încât să poată veni la Calvar.

53 Acum priviţi. Isus a zis (priviţi cum a afirmat-o El): "Lucrările pe care le fac Eu…" El le face chiar acum. "Lucrările pe care le fac acum, [vindecarea bolnavilor, învierea morţilor, deschiderea ochilor orbilor], aceste lucrări le veţi face şi voi. Veţi face acestea, dacă credeţi în Mine. Veţi face aceste lucrări; veţi face chiar şi mai mari decât acestea;

căci Mă duc la Tatăl. Încă puţin şi lumea nu Mă va mai vedea; dar voi Mă veţi vedea. Eu voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârşitul lumii. Nu vă voi lăsa nemângâiaţi. Voi ruga pe Tatăl; El va trimite un alt Mângâitor, care este Duhul Sfânt pe care lumea nu-L poate primi; totuşi, voi Îl puteţi primi."

54 Acum reţineţi, cele mai măreţe lucrări erau, să aibă puterea în Biserică, nu doar să vindece bolnavii prin rugăciune, să scoată dracii prin rugăciune, ci să distribuie Viaţa Eternă credincioşilor. Duhul Sfânt a venit şi a dat în mâinile Bisericii să distribuie Viaţă. Oh! Aceasta-i ceea ce a însemnat Calvarul.

A fost nevoie de bărbaţi şi femei înjosiţi, decăzuţi, care să fie ridicaţi la un loc unde să devină fii şi fiicele lui Dumnezeu, ca să vindece bolnavii şi să distribuie Viaţa Eternă, prin dăruirea Duhului Sfânt credincioşilor supuşi. Oameni care au fost cândva necredincioşi, devin credincioşi şi împart Viaţă Eternă spirituală.

55 Cu cât este aceasta mai măreţ decât… să spui la această femeie bolnavă care zace aici: "Mă pot ruga rugăciunea credinţei" şi ea să fie vindecată, iar aceea ar fi un lucru măreţ. Aceea este ceea ce făcea El atunci, însă El a zis: "Lucrări mai mari decât acestea veţi face. Eu vă voi da putere, nu doar să-l înviaţi pentru o vreme, ci să-i daţi Viaţă Eternă - ceva care va fi etern, veşnic."

Sărmani oameni, orbi şi nenorociţi, cum de nu vedeţi aceasta? Nu vedeţi voi care este cel mai măreţ lucru? Acesta este cel mai mare lucru care s-a putut întâmpla vreodată: a fost să distribuie oamenilor Viaţă Eternă!

56 Ce este Viaţa Eternă? Viaţa pe care a trăit-o El. Viaţa care era în El; distribuită altora. Poate un om face aceea? Un fiu al lui Dumnezeu poate. Isus a zis: "Celor ce le veţi ierta păcatele, vor fi iertate; şi celor ce le veţi ţine, vor fi ţinute." Acum, aici este unde biserica catolică şi multe alte biserici fac marea greşeală. Ei vin şi zic: "Eu vă iert păcatele." Nu este aşa.

Cum li s-au iertat lor păcatele, în Biblie? Petru a răspuns acelei întrebări în Ziua Cincizecimii. Ei au spus: "Ce putem face ca să fim salvaţi? Cum putem obţine ceea ce voi toţi aveţi?"

El le-a dat reţeta. Le-a spus ce să facă. El a zis: "Pocăiţi-vă, fiecare din voi înaintea lui Dumnezeu şi fiţi botezaţi în Numele lui Isus Cristos." Pentru ce? "Iertarea păcatelor voastre." Acolo sunt lucrările "mai mari".

57 Câţi dintre voi predicatorilor, în această dimineaţă, câţi din voi care ascultaţi Cuvântul meu pe înregistrarea audio, aţi vrea să mergeţi la Calvar în această dimineaţă? - să priviţi la ceea ce a făcut Dumnezeu acolo pentru voi, să uitaţi crezurile voastre denominaţionale şi să predicaţi Evanghelia? Aleluia! Aceea este în mâinile voastre, acum. Ce urmează să faceţi cu ea? "Pocăinţa şi iertarea păcatelor trebuie predicate în Numele Lui în toată lumea, începând de la Ierusalim." Aleluia!

Ce însemnătate are Calvarul pentru tine? Ce a făcut ziua aceea pentru tine? Te-a umplut aceasta cu ceva teologie? Te-a făcut o persoană îngâmfată? Sau te-a făcut un creştin, cumpărat? Aleluia! Cu păcatele iertate! "Lucrări mai mari decât acestea veţi face." Vedeţi unde sunt "da-urile", nu-i aşa? "Lucrări mai mari decât acestea," - iertând păcatele în Numele lui Isus Cristos. Însă prin crezuri, denominaţiuni şi altele, acelea v-au legat într-un fel încât voi slujiţi încă lumii.

58 Arătaţi-mi care bărbat, sau arătaţi-mi care femeie, care au ajuns la Calvar ar încerca să devină cineva mare, deoarece cineva a zis un anumit lucru. Spuneţi-mi unde puteţi privi faţa Calvarului, la lumina lui corectă, în ziua aceea la Calvar...

Cum poţi avea ziua ta la Calvar şi să vii de acolo un om îngâmfat? Cum poţi deveni după acea o marionetă pentru careva organzaţie, predicând învăţături făcute de om? De ce nu te smereşte aceasta spre Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă vei ajunge vreodată acolo, vei deveni smerit. Cum de vrei să fii cineva mare în organizaţia ta, cu o pană în pălărie când Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu S-a smerit într-un trup zdrobit, cu o faţă scuipată, până la ruşine şi dizgraţie, încât ei L-au dezbrăcat haine şi L-au răstignit în faţa lumii, dispreţuind ruşinea? Cum poţi tu ajunge la Calvar şi să devii ceva diferit de ceea ce a fost El? O dizgraţie, o ruşine.

"Oh," voi ziceţi: "ei mă vor da afară!" Lasă-i să te dea. Tu să ai acea zi a Calvarului. Dumnezeu va lucra în felul Lui cu tine. Daţi-mi voie să o repet. Voi să aveţi ziua voastră pe Calvar, Dumnezeu va lucra în felul Lui cu voi. Să ne rugăm.

59 Doamne, o, Dumnezeule, ia-ne pe toţi la Calvar, chiar acum. Fie ca să renunţăm la noi înşine, Doamne, la frica de oameni, la teama de ceea ce va spune cineva. Oh, Doamne, toată lumea a râs de El, şi-au bătut joc de El, totuşi El s-a supus până la moarte. S-a supus ruşinii. El S-a supus chiar autorităţilor guvernamentale. Şi ne dăm seama că, atunci când Satan a lovit acest pământ, el a devenit stăpânul şi autoritatea acestui pământ. El a mărturisit la fel înaintea Domnului nostru şi a zis: "Aceste împărăţii sunt ale mele. Fac ceea ce vreau cu ele." Ne dăm seama, că din ziua aceea până azi, această lume este sub blestem, a fost stăpânită de acela care a blestemat-o. Dar, Dumnezeule, o, Dumnezeule, noi slujim unei Împărăţii care nu este blestemată!

Tată, Dumnezeule, cât de minunat este, că Tu ai făcut câteva lucruri măreţe în lumea imaginii de astăzi, lăsând aceste filme măreţe, precum Cele zece porunci, şi altele, să iasă; şi ai lăsat ca oamenii din lume să le vadă, oameni care nici nu au călcat uşa unei biserici, însă i-ai lăsat să vadă ceea ce este. Calea lui Dumnezeu e o cale respinsă de lume, deoarece noi suntem ca şi când am merge în Rusia sub comunism. Noi suntem în această lume, dar nu suntem din această lume. Noi am fost la Calvar. Noi ne-am răstignit propria persoană pentru Împărăţia lui Dumnezeu, ca să fim unul dintre ai Lui. Nu contează ce spune lumea, noi alegem calea cu cei puţini, dispreţuiţi, ai Domnului. Noi mergem spre înviere.

Credem că aceea va fi foarte curând, Doamne, când vom fi înviaţi într-o Împărăţie care va cuceri lumea aceasta, aşa cum a văzut-o mai înainte Daniel. Şi a zdrobit toată lumea într-o pleavă măruntă, iar vântul a vânturat-o peste pământul treierat vara. Însă, muntele, piatra, a crescut într-un munte mare care a acoperit pământul. Acea Piatră va veni. O, Dumnezeule, noi vrem să fim o parte din aceea! Ajută-ne să ne lepădăm de sine, zilnic să ne luăm crucea, să trăim pentru Cristos, să trăim pentru alţii. Admite aceea, Doamne.

60 Dacă este aici cineva, în această dimineaţă, care nu-L cunoaşte ca Salvator şi ar vrea să fie amintit în rugăciunea de încheiere, dacă v-ar plăcea ca aceasta să fie ziua Calvarului vostru, aţi vrea să vă ridicaţi mâinile şi să ziceţi: "Roagă-te pentru mine, frate Branham. Aş vrea să-L cunosc ca Salvatorul meu." Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu de acolo, din spate. Mai este şi altcineva care ar zice: "Aş vrea să-L cunosc. Aş vrea ca aceasta să fie pentru mine o zi a Calvarului. Sunt bolnav şi obosit. La ce mi-ar folosi să mă ocup cu lucruri neînsemnate, cu însuşi lucrurile cu care m-am născut? M-am născut, născut să fiu un fiu al lui Dumnezeu, iar eu mă ţin aici de lucrurile lumii. Dumnezeule, ajută-mă să mă las răstignit astăzi. Ajută-mă să răstignesc, astăzi, persoana mea şi ideile mele, ca să pot trăi cu Cristos şi să trăiesc pentru alţii. Nu contează ce fac ei cu mine, dacă mă batjocoresc, dacă mă persecută şi spun tot felul de lucruri rele împotriva mea, ajută-mă să merg smerit înainte, blând ca un miel, cum a făcut El. Într-o zi, El a promis că mă va învia, în ziua de pe urmă. Eu aştept ziua aceea."

Mai sunt ceva mâini care se ridică? Dumnezeu să vă binecuvânteze acolo, în spate, şi pe tine. În regulă, mai sunt câteva. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Încă câteva, înainte de a ne ruga.

61 Tatăl nostru Ceresc, a fost spus când Petru a predicat în Ziua Cincizecimii: "Toţi care au crezut, au fost adăugaţi la Biserică." Într-adevăr, ei au crezut cu toată inima lor. Aceşti oameni care şi-au ridicat mâna, eu cred că ei au crezut cu toată inima lor. Dacă ei au crezut, există un bazin cu apă care aşteaptă aici. Dacă ei vor ca păcatele lor să fie iertate, este cineva aici care îi poate boteza în Numele acela, singurul Nume care există sub Cer dat oamenilor, prin care putem fi salvaţi. Aşa cum am citat Scriptura cu câteva momente în urmă, că: "Pocăinţa şi iertarea păcatelor trebuie predicate în Numele Lui, în toată lumea, începând din Ierusalim." Şi la Ierusalim, când s-a predicat pocăinţa şi iertarea păcatelor, apostolul le-a spus despre Scripturi şi a zis că întâi ei trebuie să se pocăiască, apoi să fie botezaţi în Numele lui Isus Cristos." Aceea a fost lucrarea predicatorilor să o facă. Ca ei să se pocăiască şi slujitorul să-i boteze spre iertarea păcatelor. "Celor ce le veţi ierta păcatele, vor fi iertate; şi celor ce le veţi ţine, vor fi ţinute."

62 Tată, cum ar putea vreodată lumea să scape de furia pe care o are? De ce nu cred ei Evanghelia simplă? Ei au ajuns până acolo încât au inlocuit aceasta cu: nume false, botezuri false, botezuri false ale Duhului Sfânt, strângerea mâinilor cu slujitorii, folosind titlurile de Tată, Fiu, Duh Sfânt, care nu s-au folosit nicăieri în Scriptură - un document

făcut de poporul Roman, nu este o astfel de învăţătură creştină nicăieri în Biblie. Iertarea păcatelor nu se poate face prin titluri, ci prin Numele lui Isus Cristos.

Acum, Tată, noi ştim că aceasta nu este pe placul oamenilor. Căile Tale au fost întotdeauna în acel fel. Însă, fie ca bărbaţii şi femeile în această dimineaţă, să vină la acea zi, acea zi pe Calvar, când Isus, dispreţuind acea zi, acea ruşine de a fi dezbrăcat, de a fi rupt în bucăţi, de a fi scuipat şi batjocorit de toată lumea, de biserică, de oamenii care ar fi trebuit să-L iubească; şi cu toate acestea, El nu Şi-a deschis gura, s-a dus şi a murit pentru oamenii aceia care şi-au bătut joc de El.

63 Dumnezeule, ia-ne la Calvar în această dimineaţă. Şi dacă ei spun că noi suntem nebuni, că noi avem Scripturile greşite, indiferent ce vor ei să spună; Dumnezeule, ei nu pot sta în Prezenţa lui Dumnezeu şi să spună că aceasta este greşit.

Ei nu îşi pot acoperi păcatele cu Biblia. Biblia le descoperă păcatele, necredinţa lor - faptul de a fi pe placul oamenilor, de a face ca restul mulţimii. Ajută-i să vină la Calvar, în această dimineaţă, începând din Ierusalim: "căci pocăinţa şi iertarea a păcatelor trebuie să fie predicată în Numele Lui, la toate naţiunile, începând din Ierusalim." Fie ca ei să facă aceeaşi paşi ai răstignirii, ca să fie chinuiţi şi scuipaţi, batjocoriţi şi numiţi cu tot felul de lucruri ce se pot numi pe cale religioasă, trădători - spărgători de biserici, cum vor ei să-i numească.

Fie ca noi, Doamne, în această dimineaţă, să alegem calea noastră cu cei puţini, dispreţuiţi ai Domnului. Fie ca noi să umblăm aşa cum au făcut apostolii, să nu ne întoarcem nici la dreapta nici la stânga, ci din bunătatea inimilor noastre să slujim lui Dumnezeu. Admite aceea, Tată.

Acum, vindecă bolnavii şi pe cei în suferinţă care vin în rândul de rugăciune. Fie ca cei care şi-au ridicat mâinile, să se pocăiască chiar acum în inimile lor. Fie ca aceştia care au rămas în urmă, atât de mult, să meargă repede la apă şi să-şi aibă păcatele lor iertate în numele jertfei, Isus Cristos Fiul lui Dumnezeu. Amin.

MESSAGE hub online

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7